

ตั้งนะโม ๓ จบ

พุทฺธัง ธิมฺมํ สัจฉัง นมัสสามิ ขอนอบน้อมแด่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
ผู้ไกลจากกิเลส ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง

ณ โอกาสบัดนี้จะได้แสดงพระวินัยสิกขาขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
ขอให้ทุกท่านทุกคนจงตั้งใจฟังด้วยความเคารพทุกท่านทุกคน

กราบนมัสการพ่อแม่ครูบาอาจารย์ กราบนมัสการครูบาอาจารย์ และเพื่อนสหธรรมิก
ทุกท่าน

วันนี้จะได้บรรยายเรื่องวัตร ๑๔ เพื่อพระจะได้เข้าใจเอามาใช้ เอามาปฏิบัติ
ตามพระวินัย ในการประพฤติพรหมจรรย์ เป็นแนวทางพอสังเขป

๘. เสนาสนะวัตรวัตรเกี่ยวกับการดูแลรักษาเสนาสนะ ที่อยู่ที่อาศัย ได้แก่ที่อยู่ของ
พระเณร กุฎิที่พักห้องนอน ห้องน้ำ ห้องสุขาต้องทำความสะอาดทุก ๆ วัน ไม่มีกลิ่นเหม็น
กลิ่นอับจัดเก็บสิ่งของให้เป็นระเบียบเรียบร้อยไม่เป็นพระเณรที่มักง่าย ชี้แจง

บาตร จีวรอยู่ในสถานที่สมควร เพราะว่าเป็นบริวารที่เคารพเสื่อ หมอน ผ้าห่ม
ผ้าปูที่นอนต้องสะอาด หมั่นซัก ดูแลรักษาความสะอาดบริเวณรอบ ๆ กุฎิก็ต้องรักษาความ
สะอาด ไม่ทิ้งขยะ ไม่ให้หนูขึ้นรกรุงรังรอบ ๆ เหมือนกับไม่มีคนอยู่อาศัย ถ้าพระเราปฏิบัติดี
ปฏิบัติชอบ รักษาพระวินัยดี มีข้อวัตรมีกิจวัตรดี ไหว้วานสามเณร โยมให้เค้าช่วยตัดหญ้า
ทุกคนก็ยอมยินดี เพราะว่าพระนั้นเป็นผู้ปฏิบัติดี

ที่ศาลาที่ฉันภัตตาหารเป็นสถานที่ส่วนรวม พระเณรทุกรูปต้องร่วมรวมกันสมัครสมาน
สามัคคีดูแลความสะอาด จัดสถานที่อย่างน้อยทำความสะอาดอย่างน้อยวันละสองครั้ง
เข้าเย็น จัดเก็บของ จัดภูมิทัศน์ให้ดี ต้องให้สะอาด นี่เป็นหน้าที่ของพระเณรที่ต้องช่วยกัน
ทำกิจวัตรส่วนรวมให้เป็นระเบียบเรียบร้อย ปูเสื่อ ปูอาสนะ ตั้งน้ำใช้น้ำดื่ม ตั้งเก้าอี้สำหรับผู้ที่

สูงอายุ แข็งขาไม่ดี เวลาเลิกทำกิจก็ต้องพร้อมเพรียงกันจัดเก็บสิ่งของจัดไว้ให้เป็นระเบียบเรียบร้อย

พระประธานในศาลาเป็นไฮไลท์ เป็นที่เคารพสักการะของทุก ๆ คน ต้องดูแลรักษาความสะอาด ไม่ให้มีฝุ่นละออง จัดดอกไม้บูชาทำให้ดีที่สุด องค์พระพุทธรูปต้องดูแลรักษาความสะอาด รอบ ๆ ศาลาต้องเอาใจใส่เป็นพิเศษ รักษาความสะอาด อย่าให้มีขยะ ถ้ำห้วยยาวก็ให้ตัดหญ้า

ห้องน้ำห้องสุขาที่เป็นส่วนรวมสำหรับพระภิกษุสามเณรให้ทำความสะอาดอย่าให้สกปรก ไม่ให้มีกลิ่นเหม็น กลิ่นอับ วันหนึ่งอย่างน้อยต้องทำความสะอาดไม่ต่ำกว่าวันละสองครั้งหรือว่าสองเวลา ถ้าพระเณรรูปไหนเข้าห้องน้ำทุกครั้งก็ต้องดูแลความสะอาดทุกครั้ง เพราะเราไปใช้ห้องน้ำห้องสุขานะ ต้องรักษาความสะอาดไว้เช่นเดิม อย่ามั่งง่ายเท่าสกปรกก็เข้าห้องน้ำห้องสุขา ถ้ามันสกปรกเราต้องล้าง ปิดกวาดเช็ดถูเฉพาะที่เราเข้าไปใช้นั้น อย่าให้ขาดตกบกพร่อง

วิหาร คือที่ตั้งของพระพุทธรูป วัดเราก็ไม่มีวิหาร มีแต่ศาลา ลานเจดีย์วัดเราก็ไม่มีเราก็ไม่ได้ประพาศปฏิบัติ ถนนเส้นใหญ่ภายในวัด เป็นถนนส่วนรวม พระเณรต้องได้กวาดตาด กวาดถนนวันละสองครั้ง เวลาเข้าหลังเลิกจากทำวัตรเช้า เพื่อออกกำลังกายไปในตัว เวลาทำกิจวัตรบ่ายสามโมง เราก็ทำความสะอาดกวาดถนนอีก อย่างน้อยเรากวาดถนนไม่ต่ำกว่าวันละสองครั้ง

ตามกุฏิ ศาลา ตามถนนหนทาง ต้องมีถังรองรับขยะ ควรแยกประเภทขยะอีกด้วยขยะแห้งขยะเปียกต้องแยกให้เอาขยะไปทิ้งบ่อย ๆ อย่าปล่อยให้ขยะหมักหมมอยู่หลายวัน

นี่คือเสนาสนะวัตร วัตรของผู้ที่มาบวชเป็นพระ บวชเป็นสามเณร ต้องพากันปฏิบัติทุก ๆ วัน ยกเว้นฝนตกมันกวาดถนนไม่ได้ ถ้าหลังฝนหยุดก็กวาดได้นะถนนใหญ่ถนนหลัก

ของวัด ถ้ามันมีดิน มีตม เราก็ไปรวบรวมสมัครสมานสามัคคีกัน ใช้ธรรมน้ำ ฉีดแล้วก็กวาด ทำความสะอาด

วัดเราเป็นวัดป่า มีต้นไม้ กิ่งไม้เมื่อแก่แล้วเค้าก็ยอมหักลงไปตามกาล ตามเวลา ถ้าอยู่ใกล้กุฏิใคร พระเณรที่อยู่ใกล้ ๆ นั้นก็ต้องจัดเก็บกองไว้เป็นระเบียบเรียบร้อย จะได้เอาใส่รถเพื่อไปทิ้งที่สถานที่ที่ให้ทิ้ง พระเณรทุกรูปต้องพากันเอื้อเพื่อหรือบางที่เราอาจจะร่วมออกร่วมใจสมัครสมานสามัคคี ช่วยกันเก็บเป็นครั้ง ๆ ไป ไม่สมควรที่จะปล่อยปะละเลยที่ไม่ได้จัดเก็บ

ถ้าพระเณรเราตั้งอยู่ในพระวินัยนี้ ระบบระเบียบแห่งธรรมวินัยเค้าก็จะจัดการทุกอย่าง เป็นอัตโนมัติไปในตัว ที่เราเห็นวัดเค้าไม่สงบนะ หรือเห็นสถานที่ในส่วนของวัดไม่สงบ เพราะเราทิ้งพระวินัย ทิ้งข้อวัตรปฏิบัติ การทำอย่างนี้ปฏิบัติอย่างนี้ คือการประพฤติกการปฏิบัติธรรม พระเณรทุกรูปต้องเข้าใจ ว่านี่แหละคือการประพฤติกการปฏิบัติของเรา ถ้าเรามาอยู่วัดเราจะเอาแต่ใจสงบ อย่างนี้เค้าเรียกว่ามันแก้ปัญหาที่ปลายเหตุ อริยมรรคมีองค์แปดประการเราต้องปฏิบัติให้ละเอียด

ห้องน้ำห้องสุขาส่วนรวมที่มีเป็นจุดนะ ถ้าอยู่ในเขตของพระเณร พระเณรต้องช่วยกันดูแลรักษาความสะอาด เราจะได้มีข้อวัตรข้อปฏิบัติเพิ่มความคิด เพิ่มบารมี เพิ่มคุณธรรม ให้กับตัวเอง ถ้าอยู่ในเขตพวกผู้หญิงก็ให้พวกผู้หญิงเค้ารับผิดชอบ

ในเขตของผู้หญิงนะ พระภิกษุสามเณรไม่ควรจะเข้าไปในเขต จะไปในเขตผู้หญิงได้ เฉพาะเวลาไปซ่อมกุฏิ ไฟฟ้า น้ำประปาเท่านั้น พระพุทธเจ้าท่านให้เราอยู่กันเป็นสัตตเป็นส่วนให้เหมาะสมตามความเหมาะสมแห่งความเป็นพระเป็นเณรของเรา ไม่ใช่เรารู้จักกับใครแล้วเราจะไปหาเค้าที่กุฏิได้ นี่ไม่ได้นะ พวกผู้หญิงก็เหมือนกันมาในเขตพระไม่ได้ จะไปในเขตพระได้ก็ไปในเขตกุฏิของหลวงพี่ใหญ่ เพราะที่นั่นเป็นเขตของที่ส่วนรวม ไปได้ทั้งพระทั้งโยม

แต่ที่ของพระน่ะ ผู้หญิงไม่ควรเข้าไป เป็นส่งอาหารพระป่วยอย่างนี้ก็ต้องมอบหน้าที่ให้ผู้ชาย หรือพระเณรผู้ดูแลพระป่วย พระอาพาธเท่านั้น

พระเราเณรเรา นะ นิสัยเก่านั้นมันยังไม่ละเอียดเหมือนนิสัยของพระพุทธรเจ้า เราต้องพากันมาถือนิสัยของพระพุทธรเจ้านะ เพื่อดูแลเสนาสนะ กุฏิ วิหาร ลานเจดีย์ ถนนหนทางภายในวัด ห้องน้ำห้องสุขา นิสัยเก่าของเราทุก ๆ คนนะมันคงไม่ละเอียดเหมือนนิสัยของพระพุทธรเจ้าแน่นอน นี่คือข้อวัตรข้อปฏิบัติในเสนาสนะวัตรของพระเณรเราทุกคน พระเณรทุกคนต้องเอื้อเฟื้อต้องปฏิบัติไม่ให้เกิดตกบกพร่อง เพื่อเอาเสนาสนะวัตรมาประพฤติมาปฏิบัติให้มันเป็นศีลเป็นธรรมเป็นอริยมรรค

ถ้าใครไม่เอื้อเฟื้อ พระรูปนั้นก็ต้องอาบัติ ผิดศีล ผิดพระวินัยถ้าเราปฏิบัติตามเสนาสนะวัตรอย่างละเอียด วัดนั้นก็ชื่อว่าเป็นวัดที่ประพฤติปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ ปฏิบัติสมควรในธรรมที่จะต้องบรรลุดุธรรมเป็นเครื่องหมายของพระดี

๙. ชันตามรวัตร วัตรปฏิบัติในเรื่องไฟ ได้แก่ โรงย้อมผ้า ชักผ้า วัดเรามีห้องอบยาสมุนไพรเพิ่มมาอีก

พระเณรเราต้องพร้อมเพรียงสมัครสมานสามัคคีพากันดูแลรักษาโรงย้อมทำความสะอาด จัดสถานที่ให้เป็นระเบียบเรียบร้อย ไม่ให้สกปรกรกรุงรัง เตาไฟเราก็ต้องให้สะอาดอยู่ตลอดเวลา ภาชนะที่ต้มน้ำแก่นขนุนต้องสะอาดอยู่ตลอดเวลา ฟืนสำหรับเอามาทำเชื้อเพลิงก็ต้องตัด จัดเก็บให้เป็นระเบียบเรียบร้อยไว้อย่างสวยงาม ถ้าฟืนไม่มีก็ต้องไปจัดหา ขวนขวายมาเพื่อเตรียมไว้ให้พร้อมในการใช้งานวัดเราจะชักย้อมผ้าวันโกน หรือก่อนวันพระ

ประเทศไทยของเราพระส่วนใหญ่จะเป็นพระวัดบ้านพระวัดอยู่ในเมืองจะใช้ผ้าไตรจีวรที่เค้าจำหน่ายอยู่ตามร้านค้า ทางโรงงานเค้าย้อมเค้าตัดเพื่อจัดจำหน่ายพระที่ใช้แก่นขนุนจะมีเพียงพระวัดป่า พระวัดป่าจะเอาผ้าขาวมาตัดเย็บจีวรย้อมสีแก่นขนุนเหมือนครั้งพุทธรกาล

ครั้งพุทธกาลนะ พระจะตัดเย็บผ้าสบง จีวร สังฆาฏิ ย้อมกันเองทุกรูป พระที่บวชเข้ามาต้องตัดเย็บผ้าสบง จีวร สังฆาฏิเป็นทุกรูป สมัยก่อนนั้นไม่มีจักรเย็บ ต้องเย็บด้วยเข็มและด้าย ส่วนใหญ่จะทำเป็นครั้งคราว เช่น หลังออกพรรษาจะให้พระรับผ้ากฐิน ทำกฐินกันตัดเย็บกัน พระพุทธเจ้าก็ยังช่วยพระสาวกเย็บผ้าเลย สมัยครั้งพุทธกาลนะ จึงได้มีโรงไฟโรงย้อมผ้า ซักผ้า นี่คือข้อวัตรปฏิบัติของพระพุทธเจ้านะ ที่ท่านประทานให้กับพระ

เราบวชมาเราก็ได้ปฏิบัติตามพระพุทธเจ้า นี่ถือว่ามีบุญใหญ่มีอานิสงส์ใหญ่ เราถึงช่วยกันดูแลรักษาโรงไฟ เตาย้อมผ้าซักผ้า ภาชนะต้มแก่นขนุน แก่นขนุนที่ต้มเอาน้ำฝาดออกสีเหลืองหม่นนะ เราต้มเอาน้ำมันจืดแล้วต้องจัดเก็บให้เป็นระเบียบเรียบร้อย เวลามันแห้งเราอาจจะมาต้มอีกสักครั้งหนึ่งก็ได้ในเวลาซักผ้า

ครั้งพุทธกาลนะ เวลาซักผ้านี้นะ เคঁาซักด้วยน้ำแก่นขนุน ไม่ได้ซักด้วยแป้บ ด้วยสบู่ น้ำยาซักผ้าสมัยใหม่เหมือนทุกวันนี้ ทุกวันนี้ก็มีเครื่องซักผ้า พระวัดบ้าน พระวัดในเมืองท่านถึงไม่รู้เรื่องตัดผ้า เย็บผ้า ย้อมผ้า เป็นพระของเรานี้นะ ต้องตัดเย็บผ้าจีวรเป็น ย้อมผ้าเป็น ซักผ้าเป็นทุก ๆ รูป ถ้าเราไม่ทรงไว้ไม่เป็นปฏิบัติไว้ อริยะประเพณีมันก็ต้องหายไปนะ

พระวัดบ้านวัดในเมืองก็มองเห็นว่าเป็นเรื่องแปลก ๆ ไปว่าทำไมพระวัดป่าใช้ผ้าสีอย่างนั้น สีแบบนี้แหละคือสีที่พระพุทธเจ้าใช้และทรงประทานให้ใช้ นี่คือสีดั้งเดิม แต่ละประเทศสีก็จะเพี้ยน ๆ กันไปบ้าง

พระณรอย่าไปคิดว่ามีโรงย้อมผ้าซักผ้ามันทำตัวให้ลำบากเปล่า ๆ เพราะสมัยใหม่เค้ามี่เครื่องซักผ้าให้ใช้ไม่ต้องไปยากลำบาก เราปฏิบัติไว้ ทรงไว้แห่ง ทรงไว้แห่งธรรมวินัยของพระพุทธเจ้านั้นมันดีแล้ว ประเสริฐแล้วนะ เพราะว่าครั้งพุทธกาลพระพุทธเจ้าพาเราทำอย่างนี้แหละนะ มันมีข้อวัตรมีข้อปฏิบัตินะมันดี ที่เราจะได้สร้างบารมีให้มันละเอียดลออมากขึ้น

ก่อนที่พวกเราจะมาบวช เราทุกคนนะเป็นคนแก่เห็นตัว ชี้เกียดชี้คร้าน มั่งง่าย เรามาเป็นพระ เราต้องขยัน อดทน รับผิดชอบตามอริยมรรคมีองค์แปดประการ เพราะมนุษย์เราหรือสัตว์ทั้งหลายทั้งปวงในโลกนี้คือผู้ที่เห็นแก่ตัว ตกอยู่ในความชี้เกียด เบียดเบียนมนุษย์ด้วยกัน เบียดเบียนสัตว์เล็กสัตว์ใหญ่ สัตว์น้ำสัตว์บก เราดูภาพรวม เราดูวงจรของชีวิตมนุษย์ ชีวิตของสัตว์โลกนี้ย่อมตั้งอยู่ในความเบียดเบียน ตั้งอยู่ในความเพลิดเพลिन ตั้งอยู่ในความประมาท เรียกว่าตั้งอยู่ในสัญชาตญาณแห่งความเห็นแก่ตัว นี่เป็นวงจรแห่งการเวียนว่ายตายเกิด เรามาบวชเราต้องมาฝึกนิสัยเพื่อละความเห็นแก่ตัว

อย่างที่เรายู่ติดกับเขาใหญ่ อุทยานแห่งชาตินี้แหละ เราก็พากันไปบ่นว่า พวกช่างพวกสัตว์ป่ามันออกมารบกวนชาวบ้าน ออกมากินของที่ชาวบ้านเค้าปลูก เรามันมีความเห็นแก่ตัวมาก เรายี่แหละเป็นคนมารบกวนสัตว์ป่า มาตัดไม้ทำลายป่า ปลูกบ้าน ทำการเกษตร ดงพญาเย็นทั้งหมดนี้แหละ เค้าเรียกว่ามันเป็นสถานที่ของสัตว์ป่าเค้า ประชาชนหลาย ๆ จังหวัดที่มาอยู่ใกล้ ๆ คือพากันมาเบียดเบียนเค้า แล้วกลับมาเค้ามารบกวนเรา มากินพืชไร่ของเรา เราพากันมองดี ๆ นะ น่าจะคิดว่าพวกสัตว์ป่านานาพันธุ์ เค้าปลูกผักผลไม้ไม่เป็น เค้ามากินพืชผลเราก็ถือว่าเราก็ได้บุญได้กุศลด้วยที่เค้ามากินพืชไร่ของเรา

ถ้ามองด้วยความเป็นธรรมความยุติธรรม เราถึงพากันมาขยัน มาเสียสละเพื่อปฏิบัติวัตรในโรงไฟของเราให้มันสมบูรณ์ เพื่อสืบทอดต่อยอดพระพุทธศาสนา ถ้าไม่อย่างนั้นสิ่งดี ๆ มันก็ต้องหมดไปหายไปในที่สุคนะ

พระผู้ที่บวชมาก่อนต้องเป็นหลักให้กับพระผู้ที่บวชใหม่ ปฏิบัติให้เป็นตัวอย่าง แบบอย่าง พาปฏิบัติบอกสอน เพราะพระเณรที่บวชใหม่นั้นยังไม่รู้เรื่อง พระที่บวชมาต้องเอื้อเพื่อปฏิบัติในโรงไฟทุกรูป ให้เป็นงาน สับแก่นขนุน เก็บแก่นขนุน วิธีก่อไฟ ติดไฟ ตั้งน้ำ ต้มน้ำร้อน เวลาเลิกจากการชกย้อมต้องเก็บแก่นขนุน ล้างภาชนะ ทำความสะอาดทั้งเตา ทั้งภาชนะตลอดสถานที่ให้สะอาดเป็นระเบียบเรียบร้อยทุกครั้ง ตลอดถึงรอบ ๆ อาคาร

โรงย้อมต้องสะอาด เพราะคนรุ่นใหม่นี้แหละ ก่อไฟติดไฟไม่เป็น ดูแลรักษาความสะอาด ก็ไม่เป็น อยู่ที่บ้านก็อาศัยแต่พ่อแต่แม่ อาศัยแต่คนใช้

วันไหนเราจะซักผ้า ย้อมผ้าต้องเตรียมตัวไว้ให้พร้อมตั้งแต่เช้า ประกาศให้พระทุกท่าน รับทราบว่ามันวันนี้เราจะซักย้อมจีวร แต่งตั้งให้ใครเป็นผู้ที่ก่อไฟติดไฟส่วนใหญ่พระเถรเราจะไม่เห็นแก่ตัว มักง่ายนะ เวลาเค้าต้มแก่นขนุนก็ถือผ้ามาซัก ซักเสร็จแล้วก็กลับกุฏิโดยไม่ได้ช่วยเหลือคนอื่น อย่างนี้ไม่ใช่ ไม่ถูกต้อง ไม่ใช่ธรรม ไม่ใช่วินัย เป็นความเห็นแก่ตัว ไม่ใช่พระปฏิบัติธรรม เป็นพระที่เห็นแก่ตัว

เวลาเราไปซักผ้าย้อมผ้ามันนะ ต้องพากันรักษาความสงบ อย่าไปพูดคุยกันเสียงดัง มันขาดสตินะที่พูดเสียงดัง ๆ นั้นถ้าไม่จำเป็นไม่ต้องพูด หรือจำเป็นที่จะพูดก็พูดให้ได้ยิน สักเก้าเมตรสิบเมตรก็พอ

ผ้าที่เราซักเราย้อมตากแดดเราอย่าไปปล่อยทิ้งจนแห้ง เราต้องคอยดูแลผ้า ขยับผ้า เพื่อไม่ให้เป็นรอยเชือก เราต้องเอื้อเฟื้อในการตากผ้า ย้อมผ้า เก็บผ้า ต้องฝึกพับผ้าจีวร ให้เป็น พับผ้าสังฆาฏิให้เป็น ผ้าสบงจีวรสังฆาฏินะ ต้องพับให้เป็นระเบียบเรียบร้อย ผ้าจีวรนะ เป็นบริวารที่ทุกคนต้องให้ความเคารพบูชา เพราะเป็นธงชัยของพระอรหันต์ เป็นธงชัยของพระพุทธเจ้า ถ้าใครครองผ้าทุกคนเค้าให้ความเคารพนับถือ กราบไหว้ ทุกท่านทุกคนต้องเคารพในผ้า

๑๐. วัจกุฎีวัตร ข้อวัตรปฏิบัติเกี่ยวกับห้องน้ำห้องสุขา พระเถรเราต้องรักษาความสะอาด ห้องน้ำห้องสุขานี้ต้องสะอาดเทียบเท่ากับห้องนอน จะเป็นห้องน้ำห้องสุขาภายในกุฏิภายในกุฏิ หรือห้องน้ำห้องสุขาในที่ส่วนรวมนี้ต้องสะอาด วัตรเราก็ต้องเป็นตัวอย่างเป็นแบบอย่าง เป็นแม่พิมพ์แบบพิมพ์ให้กับประชาชนห้องน้ำห้องสุขานี้เป็นที่รองรับสิ่งสกปรก โสโครก วันหนึ่งควรจะทำความสะอาดอย่างน้อยวันละสามครั้ง ถ้าคนใช้เยอะ ๆ ก็น่าจะมีมากกว่านั้นมันถึงจะสะอาดได้

การดูแลรักษาห้องน้ำห้องสุหานี้ เครื่องสุขภัณฑ์ที่เป็นกระเบื้อง พระณตรงต้องทะนุถนอมอย่างละมุนละไม อย่าไปทำรุนแรงในการทำความสะอาด จะทำให้กระเบื้องหลุดเป็นรอย อย่าไปใช้เคมีน้ำยาที่กัดกราบสกปรก ทำให้สุขภัณฑ์เสียหาย น้ำยาล้างห้องน้ำบางที่เป็นน้ำยาที่กัดกระเบื้องทำให้กระเบื้องเสียหาย การดูแลรักษาห้องน้ำห้องสุหานี้ มีบุญใหญ่มีอานิสงส์ใหญ่ เราจะได้พิจารณากรรมฐาน ว่าร่างกายของมนุษย์นี้มันไม่ใช่ของสวยงาม มีแต่สิ่งปฏิกูลสกปรกโสโครก น่าขยะแขยงจะให้เราเบื่อหน่ายคลายความหลง เพราะเราทุก ๆ คนนั้นไม่ยอกทำความสะอาดห้องน้ำห้องสุหา

การทำความสะอาดห้องน้ำห้องสุหานี้ควรจะมีผ้าปิดจมูก แล้วก็ถุงมือถุงเท้าที่ป้องกันเชื้อโรคได้ ถ้าไม่มีก็ต้องจัดหามาเพื่อความปลอดภัย ห้องน้ำส่วนรวมนี้ให้จัดหาสบู่ล้างมือกระดาษทิชชู รองเท้าสำหรับเดินเข้าออกห้องน้ำห้องสุหา ในห้องสุหาต้องมีถังขยะขยะในห้องสุหาต้องเอาไปทิ้งทุกวัน

ห้องอาบน้ำสรงน้ำนะ พระพุทธเจ้าท่านให้เราปัสสาวะราดลงบนพื้น ถ้าปัสสาวะราดลงบนพื้นแล้วห้องน้ำนั้นจะมีกลิ่นเหม็นนะ ถึงแม้เราจะล้างให้สะอาดมันก็ยังจะมีกลิ่นห้ามปัสสาวะราดลงในห้องน้ำเป็นเด็ดขาด ผิดศีล ผิดพระวินัย อย่าทำนะ

ให้ดูแลถังส้วม ฝาส้วม ถ้ามีรูแตกจะทำให้ยุงเข้าไปอยู่ พวกยุงส่วนใหญ่ถ้าเราดูแลถังส้วมไม่ดี มันจะเกิดจากถังส้วม ยุงตัวใหญ่ ๆ ที่มากัดเรานั้นเกิดจากถังส้วม ต้องใช้ปูนยาปูนซีเมนต์ให้มันรั่วมันแตก

ส้วมทุกส้วมให้ใช้น้ำยาอีเอ็มเทลงในโถส้วมแล้วก็กดชักโครกตาม เพื่อจะได้ไม่ให้ส้วมมีกลิ่นเหม็น ห้องสุหาจะได้ลดกลิ่นเหม็นลง เดือนนึงควรจะไปใส่อีเอ็มสักครั้งสองครั้งครั้งหนึ่งก็หนึ่งช้อนโต๊ะสองช้อนโต๊ะต่อโถส้วม

ทำความสะอาดพื้นห้องน้ำห้องสุหาต้องเช็ดให้แห้งด้วยไม้ถูพื้นหรือด้วยมือ ถ้าเราไม่เช็ดเวลาเค้าเข้าไปเหยียบก็เหมือนกับเรายังไม่ได้ทำความสะอาด

คืนนี้ได้อธิบายวัตร ๑๔ มาถึงข้อที่ ๑๐ ก็พอสมควรแก่เวลา ขอสมมุติยุติไว้เพียงเท่านี้ เป็นข้อวัตรปฏิบัติของพระพุทธเจ้าตั้งแต่สมัยโบราณกาล ผู้ได้ยินได้ฟังก็ถือว่าเป็นบุญเป็นกุศล พร้อมทั้งจะได้ประพาสได้ปฏิบัติตามพระธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้าก็ยิ่งบุญใหญ่ ได้อานิสงส์มาก

ขออำนาจอวยชัยเอาคุณพระศรีรัตนตรัยคือคุณพระพุทธเจ้า คุณของพระธรรม คุณของพระอริยสงฆ์ จงอำนาจอวยชัยให้ทุกท่านทุกคนเข้าถึงมรรคผลนิพพาน ด้วยกันทุกท่านทุกคน ณ โอกาสนี้ด้วยเทอญ...

โศภน(๑๖)ภค(๑๖)พ(๑๖)กัณหา สุภกาโม

มุตตาไรไว้ ณ วันที่ ๖ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๐